Dosarul nr. 4-554/2024
4-24025260-12-4-05032024

H O T Ă R Â R E
În Numele Legii

12 noiembrie 2024 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Costiuc
Grefier Olga Mazur
C*u participarea:*
Avocatului contravenientului Cealîc Zinaida
În lipsa:
Agentului constatator și a făptuitorului legal înștiințați

examinând în ședință publică cauza contravențională privind învinuirea cet. *****, **IDNP *****, născut la ******* comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t:

La 04 martie 2024 în cadrul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani a parvenit spre examinare cauza contravențională intentată în privința lui ***** în temeiul art. 78/1 Cod contravențional.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 253713 din 28 februarie 2024, întocmit de către agentul constatator Baiu Alexandru, la 23 februarie 2024, ora 16:34 în municipiul Chișinău, str. ***** cet. ***** a agresat fizic pe concubina sa *****, astfel în urma agresiunii fizice ultimei i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 78/1 Cod contravențional – *Violență în familie*. Procesul verbal a fost întocmit în prezența cet. *****. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție contravenientul și-a recunoscut vina și a aplicat semnătura la rubrica 18 al procesului-verbal.

În cadrul ședinței de judecată agentul constatator Baiu Alexandru nu s-a prezentat deși a fost înștiințat legal despre data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată.

La caz, instanța de judecată menționează că informația privitor la data, ora și locul petrecerii ședinței de judecată sunt publicate pe portalul instanței de judecată, Având în vedere că a fost respectată procedura de citare legală a agentului constatator instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Fiind citată legal în ședința de judecată victima ***** nu s-a prezentat, fiind citată la adresa de domiciliu indicată în procesul-verbal.

Făptuitorul ***** în ședința de judecată nu s-au prezentat, fiind legal înștiințat.

Fiind prezentă în ședința de judecată avocatul Cealîc Zinaida a comunicat că cu regret nu a reușit să aibă o discuție cu presupusul făptuitor ***** și nu cunoaște care este poziția acestuia, însă remarcă avocatul că la materialele cauzei contravenționale există declarațiile făptuitorului precum că își recunoaște vina, se căiește de cele comise, având

în vedere că ca pedeapsă este munca neremunerată în folosul comunității și arest contravențional, solicită a aplica în pivința lui ***** muncă neremunerată în folosul comunității.

Audiind participanții la proces, studiind minuțios materialele cauzei contravenționale în raport cu prevederile legale ce guvernează spața, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit prevederilor art. 458 din Codul contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Cu întâietate, instanța reține că, pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancțiunea nulității absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate, iar procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional.

În cadrul ședinței de judecată, s-a constatat cu certitudine că ***** și ***** sunt concubini, fapt care reiese din declarațiile victimei și ale făptuitorului. La fel s-a constat că la 23 februarie 2024 între concubini a avut loc un conflict, fapt confirmat prin materialele cauzei contravenționale și anume informația 112 care denotă că de către vecinii cet. ***** a fost efectuat un apel 112 prin care se menționează că este un bătaie la *****, ordinul de restricție de urgență nr. 36 din 23 februarie 2024, prin care s-a constat că cet. ***** a fost agresată de către fostul concubin *****.

La fel, instanța de judecată a constat că potrivit raportului de constatare nr. 202302P0455 din 26 februarie 2024, la examinarea medico-legală a persoanei și a documentelor medicale pe numele cet. ***** s-au constatat echimoză la nivelul toracelui, echimoze la nivelul membrului superior stâng, echimoze la nivelul coapsei stângi, edem posttraumatical țesuturilor moi la nivelul mâinii propriu zise drepte, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, a condiționat o dereglare a sănătății până la șase zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

Conform art. 7 Cod contravențional, *persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.*

În corespundere cu prevederile art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și*

se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Potrivit art. 8 alin.(1) Cod contravențional, *persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăție. (2) Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Conform art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrşită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, *probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.*

Conform prevederilor art. 78^1 Cod contravențional, *Maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale, se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.*

În legislația Republicii Moldova, ca și în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (*Zilibergerg împotriva Moldovei* (§ 35, din 01 februarie 2005), *Angel împotriva României* (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau *Ozturk împotriva Germaniei* (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfăşurată în fața instanței de judecată revine în primul rînd organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.

La fel, instanța evidențiază că, forța probantă a proceselor-verbale, este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (*cauza Bosoni v. Franţa*, hotărîrea din 7 septembrie 1999), în raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional, cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție. La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În ceea ce privește starea de fapt constatată și în corespundere cu art. 425 Cod Contravențional, se reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional precum:

- Informația parvenită de la serviciul 112 (f.d.5);
- Cererea cet. ***** care solicită a atrage la răspundere pe concubinul ei ***** (f.d.6);
- Procesul-verbal de audiere a victimei ***** (f.d.7);
- Raportul de constatare nr. 202402P0455 din 26 februarie 2024 potrivit raportului la cet. ***** s-au constatat echimoză la nivelul toracelui, echimoze la nivelul membrului superior stâng, echimoze la nivelul coapsei stângi, edem posttraumatical țesuturilor moi la nivelul mâinii propriu zise drepte, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur prin lovire, posibil în timpul și circumstanțele indicate, a condiționat o dereglare a sănătății până la șase zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății (f.d.12-13);
- Ordin de restricție de urgență nr. 36 din 23 februarie 2024 (f.d.9);
- Raportul agentului constatator (f.d.14).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, ***** la 23 februarie 2024, ora 16:34 în municipiul Chișinău, str. ***** a agresat fizic pe concubina sa *****, astfel în urma agresiunii fizice ultimei i-au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 78/1 Cod contravențional – *Violență în familie*.

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei.

Astfel, din materialele cauzei contravenționale cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a constatat că, *****, a săvârșit contravenția prevăzute de art. 78[1] Cod contravențional și anume maltratarea și alte acțiuni violente, comise față de un membru al familiei și anume concubina *****, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Instanța consideră oportun de a preciza că, procesul-verbal contestat a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, fiindu-i aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin semnătura acestuia în toate rubricile necesare din procesul-verbal cu privire la contravenție.

În drept, acțiunile lui ***** au fost calificate corect și întrunesc elementele constitutive ale contravenției prevăzute în art. 78[1] Cod contravențional.

În baza celor menționate, instanța de judecată, consideră că agentul constatator a analizat obiectiv cumulul de probe, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, și just a stabilit vinovăția lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional.

Cu referire la contravenția prevăzută de art. 78[1] Cod Contravențional urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al contravenției prevăzute la art. 78[1] Cod Contravențional îl formează relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică.

Victima contravenției specificate la art. 78[1] Cod Contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 78[1] Cod Contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în maltratarea sau alte acţiuni violente.

În acest context, notăm că în conformitate cu prevederile art. (2) al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violența în familie cuprinde acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art. 78[1] Cod Contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale.

Așadar, agentul constatator a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția contravenientului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța constată că, prin fapta comisă ***** a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei.

Totodată, în ședința de judecată, cu certitudine s-a constat intenția făptuitorului ***** în comiterea faptei incriminate.

Mai mult decât atât, ***** întrunește și semnele subiectului special al contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional.

Potrivit art. (3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, apreciindu-le în sensul art. 425 din Codul contravențional, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și coroborării reciproce, instanța de judecată constată vinovăția lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege

pentru fapta săvârșită (se sancționează cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile), dar și de criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. art. 41 – 43 Cod contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele lui personale.

La aplicarea sancțiunii instanța de judecată ține cont de caracterul contravenției comise, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei.

Circumstanțe atenuante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Circumstanțe agravante: nu au fost invocate de către agentul constatator.

Pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul, definite de legiuitor în cuprinsul art. 32 Cod contravențional, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care în mod real o prezintă fapta contravențională comisă de contravenient, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

Totodată, potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante*.

Ţinând cont de prevederile art. 41 - 43 Cod Contravențional, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției, caracteristica contravenientului şi de circumstanțele cazului, instanța de judecată consideră necesar de-i aplicat lui ***** o sancțiune sub formă de 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică lui ***** că potrivit art. 37 alin. (6) Cod contravențional, *în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu arest contravenţional se examinează de către instanța de judecată în termen de 30 de zile.*

În conformitate cu art. art. 78^1, 460, 462, 463 Cod contravențional, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ș t e :

Se recunoaște vinovat ***** de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod Contravențional și în baza acestei Legi i se aplică o sancțiune contravențională sub formă de 40 (patruzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică lui ***** că potrivit art. 37 alin. (6) Cod contravențional, *în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunităţii cu arest contravenţional se examinează de către instanţa de judecată în termen de 30 de zile.*

Hotărârea cu drept de recurs, la Curtea de Apel Chișinău, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător **Ana COSTIUC**